

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

Ac.nr. 975/21

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, Departamenti i Përgjithshëm, Divizioni Civil, me gjyqtaren individuale Nora Bllaca Dula, në çështjen juridike përmbarimore të kreditorit Kompania Kosovare për Furnizim me Energji Elektrike Sh.a, (KESco), me seli në Prishtinë Rr. “Bill Klinton”, nr.5, kundër debitorit O(H)B nga, me bazë juridike përmbarimore, duke vendosur lidhur me ankesën e debitorit e ushtruar kundër aktvendimit të Gjykatës Themelore në Ferizaj-Dega në Kaçanik, PPP.nr.55/2018, të datës 08.01.2021, më datën 23.02.2023, mori këtë:

A K T V E N D I M

I. APROVOHET e themeltë ankesa e debitorit O(H)B nga, NDRYSHOHET aktvendimi i Gjykatës Themelore në Ferizaj-Dega në Kaçanik, PPP.nr.55/2018, i datës 08.01.2021, ashtu që çështja gjykohet si në vijim: PRANOHET pjesërisht si i bazuar prapësimi i debitorit O(H)B nga, SHFUQIZOHET (vihet jashtë fuqie) pjesërisht urdhri për lejimin e përmbarimit P.nr.75/2018, i datës 23.11.2018, për periudhën nga data 03.03.2016 deri me datën 31.12.2016, në shumë prej 71,98 Euro, ashtu që propozimi për përmbarim i kreditorit për këtë shumë të borxhit REFUZOHET I PABAZUAR, ndërsa REFUZOHET i pjesërisht si i pabazuar prapësimi i debitorit O(H)B, MBETET në fuqi pjesërisht urdhri për lejimin e përmbarimit P.nr.75/2018, i datës 23.11.2018, për periudhën nga data 01.01.2017 deri me datën 19.10.2018, sa i përket shumës prej 442,01 Euro.

II. Secila palë i bartë shpenzimet e veta procedurale.

A r s y e t i m

Gjykata Themelore në Ferizaj-Dega në Kaçanik me aktvendimin e atakuar PPP.nr.55/2018, të datës 08.01.2021, me pikën I të dispozitivit e ka refuzuar prapësimin e debitorit O(H)B nga i ushtruar me datë 29.11.2018, kundër urdhrit mbi lejimin e përmbarimit të Përmabruesit Privat P.nr.75/2018, të datës 23.11.2018, në tërësi si të pabazuar. Me pikën II të dispozitivit e ka urdhëruar debitorin O(H)B nga, që në emër të garancionit në të holla, në rast ankese të paguajë shumën prej 638,67 Euro, e nëse garancioni nuk paguhet konsiderohet se ankesa nuk është dorëzuar fare, garancioni duhet të paguhet në llogarinë me numër ***** BK-BQK.

Me pikën III të dispozitivit e ka detyruar debitorin që kreditorit t’ia paguajë shumën si në propozimin për përmbarim edhe shpenzimet e procedurës përmbarimore të cilat do të llogariten

nga përmbareuesi privat, të gjitha këto pagesa do të bëhen në afat prej 7 ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktvendimi.

Kundër këtij aktvendimi ka paraqitur ankesë debitori për shkak të shkeljeve të dispozitave të procedurës përmbareimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim bërë Gjykatës së Apelit që të aprovohet ankesa e debitorit, ndërsa aktvendimi i atakuar të anulohet dhe lënda ti kthehet gjykatës së shkallës së parë në rishqyrtim dhe rivendosje.

Ankesa e debitorit i është dorëzuar kreditorit për përgjigje, por i njëjti nuk ka parashtruar përgjigje në ankesë.

Gjykata e Apelit e Kosovës, i shqyrtoi shkresat e lëndës, aktvendimin e atakuar, pretendimet ankimore dhe të përgjigjes në ankesë dhe pas vlerësimit të tyre në kuptim të dispozitës së nenit 208 lidhur me 194 të LPK-së, e lidhur me nenin 17 të Ligjit për Procedurën Përmbareimore (LPP), gjeti se:

Ankesa e debitorit është e themeltë.

Nga shkresat e lëndës rezulton se kreditori Kompania Kosovare për Furnizim me Energji Elektrike Sh.a, (KESco), me seli në Prishtinë Rr. “Bill Klinton”, nr.5, me datë 22.11.2018, ka paraqitur propozim për përmbareim, ndaj debitorit O(H)B, në bazë të dokumentit të besueshëm-Ekstraktit verifikuar nga librat afariste-kartelës së konsumatorit me DFE 9025179, me të cilën ka kërkuar që të detyrohet debitori që kreditorit në emër të konsumit të energjisë elektrike për periudhën nga data 03.03.2016 e deri me datën 19.10.2018, t’ia paguajë shumën e përgjithshme të detyrimit prej 638,67 Euro.

Përmbareuesi Privat Sh.L me seli në Ferizaj, duke vepruar në bazë të propozimit për përmbareim të kreditorit ka lejuar përmbareimin me urdhrin përmbareimor P.nr.75/2018, të datës 23.11.2018, duke vlerësuar se i njëjti i plotëson kushtet si dokument i besueshëm.

Kundër urdhrin mbi lejimin e përmbareimit debitori me datë 29.11.2018, ka paraqitur prapësim, duke theksuar se urdhri për lejimin e përmbareimit është marrë me shkelje të dispozitave nga neni 360 të LMD-së, për faktin se borxhin të cilin kreditori e kërkon është borxh i cili është parashkruar, duke i propozuar gjykatës që të aprovohet prapësimi i debitorit, ashtu që të shfuqizohet në tërësi urdhri për lejimin e përmbareimit dhe të detyrohet kreditori që ti bartë shpenzimet e procedurës përmbareimore.

Përgjigje në prapësim ka parashtruar kreditori me datë 06.12.2018, me të cilën ka theksuar se debitori ka bërë pagesa të kohë pas kohshme të borxhit të cilat kanë sjellë deri te ndërprerja e parshkrimit dhe pohimin e borxhit nga ana e debitorit.

Gjykata Themelore në Ferizaj-Dega në Kaçanik pas vlerësimit të prapësimin, me aktvendimin e ankimuar PPP.nr.55/2018, të datës 08.01.2021, ka vendos që ta refuzojë si të pabazuar

prapësimin e debitorit të paraqitur kundër urdhrorit për lejimin e përmbarimit P.nr.75/2018, të datës 23.11.2018 dhe i njëjti urdhër ka mbetur në fuqi.

Në arsyetim të aktvendimit ka theksuar se nga ekstrakti i verifikuar nga librat afariste vërtetohet se debitori ka bërë pagesa të kohëpaskohshme të cilat kanë ndikuar që të vijë deri te ndërprerja e parashkrimit dhe rrjedhimisht edhe pranimin e borxhit nga ana e debitorit në kuptim të dispozitës së nenit 368 të LMD-së. Tutje ka shtuar se debitori nuk ka ofruar prova se e ka përbushur detyrimin e tij ashtu siç përcaktohet me dispozitën e nenit 69 paragrafi 4 të LPP-së, e po ashtu ekstrakti i përmban të gjitha të dhënat lidhur me borxhin e krijuar, pagesat dhe borxhin e mbetur të debitorit, ashtu që për çdo borxh të ri të krijuar lidhur me shpenzimet e energjisë elektrike për muajin përkatës dhe për çdo pagesë të bërë nga ana e debitorit bëhet përlllogaritja në mënyrë automatike, duke e lënë në fund borxhin e mbetur në kolonën e shënuar gjendja-bilanci.

Nisur nga një gjendje e tillë faktike e çështjes, Gjykata e Apelit vlerëson se qëndrimi dhe përfundimi juridik i gjykatës së shkallës së parë është i gabuar pavarësisht se aktvendimi i atakuar nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika b), g), j), k) dhe m) e LPK-së, për të cilat Gjykata e Apelit kujdeset sipas detyrës zyrtare, as në shkelje tjera të pretenduara, gjendja faktike është vërtetuar në mënyrë të plotë dhe të drejtë, por e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të gabuar, prandaj Gjykata e Apelit ka vendosur që ta ndryshoj aktvendimin e gjykatës së shkallës së parë.

Në këtë rast gjykata e shkallës së parë gabimisht ka aplikuar dispozitën e nenit 29 dhe 73 të LPP-së, të cilat i ka përdorë si bazë që të refuzohet si i pabazuar prapësimi i debitorit i ushtruar kundër urdhrorit për lejimin e përmbarimit, e në veçanti nuk e ka zbatuar në mënyrë të drejtë dispozitën e nenit 360 paragrafi 1 dhe 2 të LMD-së, që e rregullojnë institutin e parashkrimit, të cilin pala debitore e ka ngritur në prapësimin e tij.

Gjykata e Apelit vlerëson se gjykata e shkallës së parë drejtë dhe në mënyrë të plotë e ka konstatuar gjendjen faktike me rastin e marrjes së aktvendimit të atakuar, por në mënyrë të gabuar e ka bërë zbatimin e të drejtës materiale, për çka edhe u dasht që aktvendimi i atakuar të ndryshohet. Në këtë konteskt Gjykata e Apelit vlerëson se me dispozitën e nenit 360 paragrafi 1, pika 1.1 të LMD-së, (Ligji nr. 04/L-077), përcaktohet se: “Kërkesat të cilat parashkruhen pas një (1) viti: Kërkesat për furnizimin e energjisë elektrike, energjisë termike, gazit, ujit dhe shërbimet e pastrimit të oxhaqeve dhe për mirëmbajtjen e shërbimit të pastërtisë, nëse furnizimi ose shërbimi është kryer për nevojat shtëpiake”, ndërsa me paragrafin 2 të po këtij neni, përcaktohet se: “ Afati i parashkrimit rrjedh nga fundi i vitit në të cilin arrin kërkesa për pagesë”.

Me nenin 368 paragrafi 1 të këtij ligji përcaktohet se: “ Parashkrimi ndërpritet kur debitori e pranon borxhin”, ndërsa me paragrafin 2 të po këtij neni, përcaktohet se: “ Pranimi i borxhit mund të bëhet jo vetëm me deklaratën e kreditorit, veçse edhe në mënyrë të tërthorë, sikurse janë pagesa e këstit, pagesa e kamatës, dhënia e sigurimit”.

Me nenin 369 të LMD-së, të këtij ligji përcaktohet se: “ Parashkrimi ndërprehet me paraqitjen e padisë dhe me çdo veprim tjetër të kreditorit të ndërmarr kundër debitorit para gjykatës ose autoritetit tjetër kompetent me qëllim vërtetimi, sigurimi ose realizimi të kërkesës”.

Me nenin 373 paragrafi 1 të këtij ligji, përcaktohet se: “ Pas ndërprerjes së parashkrimi fillon të rrjedh përsëri, kurse koha që ka kaluar para ndërprerjes nuk llogaritet në afatin e caktuar ligjor për parashkrim”, ndërsa me paragrafin 2, të po këtij neni përcaktohet se: “ Parashkrimi i ndërprerë me anë të pranimit (pohimit) nga ana e debitorit fillon të rrjedh përsëri nga pranimi (pohimi)”.

Nga interpretimi dhe kuptimi i këtyre dispozitave Gjykata e Apelit vlerëson se aktvendimi i atakuar është marrë me zbatim të gabuar të së drejtës materiale, për çka edhe ka vendosur që të njëjtin ta ndryshojë, duke e shfuqizuar pjesërisht urdhrin për lejimin e përmbarimit P.nr.75/2018, i datës 23.11.2018, dhe atë për periudhën nga data 03.03.2016 deri me datën 31.12.2016, në shumë prej 71,98 Euro, (*borxhi për këtë periudhë është në shumë 227,84 Euro, ndërsa pagesat brenda kësaj periudhë përfshinë shumën prej 155,86 Euro, totali i borxhit të mbetur përfshinë shumën 71,98 Euro*), ndërsa propozimin për përmbarim ta refuzojë si të pabazuar, pasi që borxhi për këtë periudhë është parashkruar në kuptim të dispozitave të lartcituara, prandaj referuar paragrafit 2 të nenit 360, në rastin konkret për kërkesën e kreditorit që ka të bëjë me vitin 2016, afati parashkrimit ka filluar të rrjedhë nga data 01.01.2017 e deri me datën 31.12.2017, kurse propozimi për përmbarim është ushtruar me datën 22.11.2018, pasi që ka kaluar afati 1-vjeçar i parashkrimit të kërkesës së kreditorit, andaj është edhe vlerësim i gjykatës ankimore se me kalimin e afatit 1-vjeçar për kërkesat e shpenzimeve të ujit, kreditori nuk mund të gëzojë mbrojtje juridike të së drejtës së tij pas kalimit të këtij afati.

Gjykata e Apelit vlerëson se sa i përket mënyrës së vendosjes si në pjesën e dytë të pikës I të dispozitivit të këtij aktvendimi që i referohet mbetjes në fuqi të pjesërishtëm të urdhrin për përmbarim P.nr.75/2018, i datës 23.11.2018, për periudhën nga data 01.01.2017 deri me datën 19.10.2018, për shumën prej 442,01 Euro, Gjykata e Apelit një mënyrë të tillë të vendosjes e ka bazuar në dispozitën e nenit 360 paragrafi 2, 368 paragrafi 1 dhe 369 të LMD-së, pasi që në rastin konkret nuk ka parashkrim të kërkesës së kreditorit për faktin se me paraqitjen e propozimit për përmbarim të kreditorit me datë 22.11.2018, është ndërprerë afati i parashkrimit, për periudhën 01.01.2017 deri me datën 19.10.2018, konkretisht për shumën prej 611,22 Euro, (*borxhi për këtë periudhë është në shumë 502,01 Euro, ndërsa pagesat brenda kësaj periudhë përfshinë shumën prej 60,00 Euro, totali i borxhit të mbetur përfshinë shumën 442,01 Euro*) dhe rrjedhimisht edhe debitori është i obliguar që të përmbushë detyrimin e tij në këtë shumë. Ndërsa lidhur me pjesën tjetër të kërkesës së kreditorit para datës 03.03.2016, (që ka të bëjë me faturat nga data 2013-2017 të paraqitura në ekstrakt), Gjykata e Apelit nuk ka vendosur pasi që bazuar në dispozitën e nenit 2 të LPK-së, gjykata duhet të vendosë brenda kufijve të kërkesave të palëve të parashtruar nga pala ndërgjyqëse dhe meqenëse kreditori me propozim për përmbarim ka kërkuar vetëm borxhin për periudhën 03.03.2016-19.10.2018, prandaj edhe e njëjta ka vendosur vetëm për kërkesën e kreditorit brenda kësaj periudhe kohore.

Nga këto arsye, marrë për bazë pretendimin ankimor të palës ankuuese rreth zbatimit të së drejtës materiale, Gjykata e Apelit, gjënë se në rastin konkret kemi parashkrim të pjesërishtëm të borxhit, andaj edhe për këtë arsyeja ka vendosur që aktvendimin e ankimuar të ndryshojë, të

shfuqizohet pjesërisht urdhri për lejimin e përmbarimit sa i përket shumës prej 71.98 Euro për periudhën nga data 03.03.2016 deri me datën 31.12.2016, dhe të refuzohet propozimi për përmbarim për këtë shumë, pasi që kërkesa është e parashkruar, ndërsa sa i përket borxhit për periudhën 01.01.2017 deri me datën 19.10.2018, në shumë prej 442,01 Euro, një kërkesë e tillë nuk është parashkruar, pasi që me paraqitjen e propozimit për përmbarim me datë 22.11.2018, është ndërprerë afati i parashkrimit, andaj ka vendosur si në dispozitiv të këtij aktvendimi duke u bazuar në dispozitat e nenit 201 pika b) dhe d) të LPK-së.

Gjykata e Apelit ka vendosur si në pikën II të dispozitivit të këtij aktvendimi, që secila palë të bartë shpenzimet e saj të procedurës duke u bazuar në dispozitën e nenit 452.2 të LPK-së, pasi që e ka pasur parasysh suksesin e palëve në procedurën përmbarimore.

Nga arsyet e paraqitura me lartë, e në pajtim me nenin 209 par 1, pika c) të LPK-së, lidhur me nenin 17 të LPP-së, u vendos si në dispozitivin të këtij aktvendimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË

Departamenti i Përgjithshëm-Divizioni Civil

Ac.nr.975/21, datë 23.02.2023

Gjyqtarja individuale:

Nora Bllaca Dula, d.v.